

Mater Dolorosa

Богдан-Ігор Антонич

В темну, чорну ніч
віяли вітри.
Срібних зір не ліч;
мерехтять лиш три.

Три самотні зорі,
наче сльози три,
наче перли в морі,
віяли вітри.

Чорна плахта ночі
навкруги шатром.
Чи що бачать очі?
Мати йде шляхом.

Темряви година,
зорі жовтим зерном.
Йде із серцем Сина,
що пробите терном.

1932